

Publicerad 2004-11-07 11:21 av Hans w-art Westlund

tallinresan

vinternattens svarta vågor rullar vita
spelautomater klingar falska toner

med is utstickande ur sina näsborrar
står thorbjörn längst fram i båtens för
angelägen om att spela huvudrollen
i sin egenhändigt filmade titanicfilm

han hade redan varit nere vid bildäck
andats hett och länge på rutornas kyla
för att sedan placera sina fingrar på dem
och ritat små romantiska hjärtan med pilar

under tiden glittrar glasbuteljer lockande i baren
och på stolar av plast sover redan många passagerare

thorbjörn har för sin del
tröttnat på vågornas entoniga brus

skyndar vidare till dansgolvets ångande discokaos
där han kan steppa loss till en ensam galen jigg
och skratta vilt med desperat personlig klang

ingen hejdar hans framfart över dansgolvet
ingen ser den galna glansen i hans öga

*

innan nattens kyla blev till isande vit morgondimma
gled thorbjörn länge upp och nedför trapporna
med nykammat bakåtslickat svart hår

satte sig sedan ned i första bästa livbåt
och väntade darrande på isberget
med kameran i sin hand

spänningen var oerhörd

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hans w-art Westlund med Poeter.se id #497 innehar upphovsrätten